

LIANDA is een versierde verkorting van JULIANA, variant van JULIA

door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

De versierende uitgang '-anda' is ontleend aan namen als Amanda, Ferdinanda, Nanda enz.

De naam Julia of Juliana

1] Gaat terug op de oude Romeinse geslachtsnaam der Julii (vgl. Julius Caesar). De oorspronkelijke betekenis ervan wordt op twee manieren uitgelegd:

1.1 vrouwelijke vorm van het Griekse 'ioulos': ioulè = 'de eerste - wollige - baardharen', vandaar 'jeugdige';

1.2 afgeleid van de vrouwelijke vorm 'Jovilius': Jovilia' (lat), het bijvoeglijk naamwoord dat bij Zeus/Jupiter behoort: dus 'aan Jupiter gewijd' of 'bij Jupiter behorend'.

2] Ook mogelijk is de combinatie van Elisabeth en Anna;

Elisabeth:

afgeleid van het Hebreeuwse 'Eli-sjeba':

2.1 'Eli-' = 'mijn God'

2.2 '-sjeba' = 'zweren'

Dus: 'God heeft [trouw] gezworen', 'God is mijn eed' of 'Het is God bij wie ik zweer'

Anna:

'genade', 'begenadigde', 'lieflijke', 'bevallige' enz (Hebreeuws).

*

Julian van Norwich osb, Engeland; kluizenares; † 1423.

Feest 13 mei.

Zij leefde als kluizenares te Norwich in een cel (= kluis), die tegen de Julianakerk was aangebouwd. Van haar leven zelf weten we niet veel. Het enige dat van haar is overgebleven zijn haar boeken over mystiek (= omgang met het goddelijke). Het bekendste is 'Openbaringen van Goddelijke Liefde'. Daarin deed ze verslag van alles wat ze in haar gebed te zien kreeg. Dat gebeurde op het moment dat ze ernstig ziek was: 8 mei 1373, nog geen 31 jaar oud. Van 's morgens vijf tot vroeg in de avond zag ze zes visioenen voorbijgaan; de pijn die haar zoëven nog gekweld had, voelde ze in het geheel niet meer. Toch legt zij er de nadruk op dat zij niet sliep. Toen zij weer op krachten was, schreef zij op wat zij had gezien. Twintig jaar later deed ze het nog eens; nu was ze veel wijldopiger; allerlei overpeinzingen zijn toegevoegd; vrucht van twintig jaar nadenken...

Tot op de dag van vandaag worden haar openbaringen veel gelezen.

*

Juliana van Nicomedië, Klein-Azië; martelares; † 305; feest 16 februari.

Zij was verloofd met de prefect van Nicomedië. Maar ze wilde alleen met hem trouwen als hij net als zij christen zou worden. Zij was met geen enkele foltering van haar overtuiging af te brengen. Door haar standvastigheid vonden nog eens 300 mannen en 130 vrouwen de moed om het martelaarschap omwille van Christus te ondergaan, aldus de legende.

De legende vertelt ook dat zij in de gevangenis werd bezocht door de duivel in de gestalte van een godsgezant die haar van haar geloof probeerde af te brengen. Zij wist deze figuur aan haar eigen boeien vast te maken, en zo sleepte ze hem achter zich aan, toen zij naar het schavot ging. Dat was een flinke vernedering voor de duivel.

Een andere legende verhaalt nog, hoe de prefect enkele dagen na haar onthoofding zelf op ellendige wijze aan zijn eind kwam. Zijn schip verging en de zee kotste hem uit op het strand, waar hij door wilde beesten werd opgevreten.

*

Juliana van Cornillon osa, Cornillon bij Luik, België; kloosterzuster & mystica; † 1258.

Feest 5 augustus.

Samen met Eva van Luik spande zij zich in voor de verbreiding van de devotie tot het Heilig Altaarsacrament (= eucharistie) en de invoering van het sacramentsfeest. Dit werd inderdaad ingevoerd: voor het bisdom Luik in 1246 en voor de gehele kerk in 1264; dit maakte zij niet meer mee. Als overste stond zij zulk een strenge regelgeving voor dat zij tot tweemaal toe door haar onderdanen werd verjaagd. Ze stierf tijdens haar tweede verbanning te Fosses in de Ardennen. Ze ligt begraven in de abdij van Villers.